

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE (AISBL)
Place Albert 1er, 13, B 6530 Thuin (Belgie), tel : +32.71.59.12.38 <http://www.fci.be>

MEZINÁRODNÍ CHOVELSKÝ ŘÁD F.C.I.

Obsah

Preambule	3
Výdaje za dopravu a krmení feny	4
Odpovědnost	4
Smrt feny	4
Volba krycího psa	4
Chybné krytí	4
Potvrzení o krytí	5
Platba náhrady za krytí	5
Nezabřeznutí feny	5
Umělé oplodnění	6
Postoupení práv k chovu – smlouva o pronájmu.....	6
Základní ustanovení	6
Registrace vrhu do plemenné knihy	7
Chovatelské řády členských zemí.....	7
Závěr.....	7

PREAMBULE

1. Mezinárodní chovatelský řád Fédération Cynologique Internationale (FCI) je závazný pro všechny členské země a smluvní partnery.
 - Tento chovatelský řád FCI platí bezprostředně pro všechny členské země FCI jakož i pro smluvní partnery. To znamená, že chov smí být realizován s čistokrevnými psy, kteří mají správnou povahu, jsou zdraví z pohledu funkčního i dědičného a kteří jsou zapsáni v plemenné knize nebo registru (příloze) uznávaném FCI. Navíc tyto psi musí splňovat požadavky stanovené příslušným členem nebo smluvním partnerem FCI.
 - Za dědičně zdravého psa je považován takový pes, který dědičně přenáší standardní znaky, typ plemene a povahu typickou pro plemeno a který zároveň nemá žádné podstatné dědičné vady, jež by mohly nepříznivě ovlivnit funkční zdraví jeho potomků. Členové a smluvní partneři FCI se v této souvislosti nabádají, aby zabránili přehánění plemenných znaků, jež by mohly ve svém důsledku nepříznivě ovlivnit funkční zdraví psů.
 - K chovu nelze používat psy s vylučujícími vadami, jako jsou poruchy charakteru, vrozená hluchota nebo slepota, zaječí pýsk, rozštěp patra, významné vady chrupu nebo anomálie čelistí, PRA, epilepsie, kryptorchismus, monorchismus, albinismus, chybná barva nebo zjištěná dysplazie kyčelního kloubu těžkého stupně.
 - ***Pro zdravou populaci psů není přínosné vyloučit z chovu příliš mnoho psů; cílem jsou zdraví jedinci. Pro vyloučení nemocných psů z chovu by měly být využívány výsledky testů DNA na dědičné choroby. Psi, kteří vykazují znaky přenašečů monogenně dědičné choroby, by se měli pářit výhradně se psy, u kterých je prokázáno, že nejsou přenašeči alely pro danou chorobu.***
 - S ohledem na ochranu proti dědičným vadám, např. HD nebo PRA, jsou členské země FCI a smluvní partneři povinni vést záznamy o postižených zvířatech, metodicky tyto vady potírat a průběžně zaznamenávat jejich vývoj a na základě požadavku FCI o nich poskytnout zprávu. Je-li prováděn test DNA, je třeba nechat veterinárního lékaře odebrajícího vzorek zkontrolovat a ověřit identifikaci (čip nebo tetování) prověřovaného psa, tak jako v případě jakéhokoliv jiného zdravotnického postupu; certifikát s výsledkem testu musí zahrnovat identifikaci psa.
 - FCI členskými zeměmi a smluvními partnery FCI je při vyhodnocování a potírání genetických vad k dispozici vědecká komise. Pokud tato komise vypracuje katalog příslušných opatření, jsou tato opatření na základě usnesení předsednictva FCI závazná.
 - Za chov odpovídají členské země, respektive smluvní partneři, FCI. Tím se rozumí řízení chovu, poradenská činnost v chovu a kontroly chovu a vedení plemenné knihy.
 - Členské země FCI a smluvní partneři mají povinnost založit své chovatelské řády na základě chovatelských řádů FCI, v nichž jsou stanoveny cíle chovu. Tyto řády musí mít odpovídající a rozumný přístup ke specifickým pracovním charakteristikám jednotlivých plemen.

Za obchodníky se psy a množitele jsou považovány osoby soustředící se na nákup a prodej psů za účelem ekonomického zisku, které neberou dostatečné ohledy na blaho každého jednotlivého psa. Obchodníci se psy a množitelé mají zakázáno chovat pod patronací (odpovědností) člena nebo smluvního partnera FCI.

2. Vzájemná práva a povinnosti vlastníků chovných psů a fen jsou upravena zásadně národním právem, řády národních svazů a jejich chovatelských klubů a spolků příslušných plemen a soukromými ujednáními. Kde takováto ustanovení chybí, platí mezinárodní chovatelský řád FCI.

 - Chovatelům a vlastníků chovných psů se naléhavě doporučuje před každým zamýšleným krytím sjednat si písemně vzájemné dohody a zvláště ve věci finančních závazků sjednat jasné podmínky.
 - Za „majitele“ se považuje ta osoba, která zvíře získala právoplatně, je tedy nepochybně majitelem psa a může toto vlastnictví prokázat řádným vlastnictvím platného dokladu o registraci a průkazu původu psa.
 - „Držitelem chovného psa“ je buď majitel chovného psa, nebo osoba, která je majitelem oprávněna, aby chovného psa využila ke krytí fen.

VÝDAJE ZA DOPRAVU A KRMENÍ FENY

3. Majiteli chovné feny se doporučuje, aby fenu přivezl ke psovi osobně nebo dopravou feny k a od psa pověřil jemu důvěryhodnou osobu. Pokud fena u držitele psa zůstává několik dní, veškeré náklady s tím spojené, jako krmení, ubytování, případná veterinární ošetření, popř. škody, které by fena v odchovném zařízení nebo sídle držitele psa způsobila, jsou k tíži majitele feny. Dopravu feny (tam i zpět) rovněž hradí majitel feny.

ODPOVĚDNOST

4. Se zřetelem na zákonná ustanovení v různých zemích platí ve smyslu tohoto ustanovení jako ručitel zvířete za škody způsobené třetím osobám ta osoba, která zvířeti v době škody poskytuje pobyt a zaopatření. Příslušný majitel, resp. držitel, chovného psa se zavazují tuto okolnost vzít v úvahu při uzavření osobního pojištění odpovědnosti.

SMRT FENY

5. V případě úhynu feny během jejího pobytu u držitele krycího psa nechá tento na své výlohy zjistit příčinu úhynu veterinárním lékařem. Majiteli feny podá zprávu o smrti feny co nejrychleji a udá příčinu úhynu. Pokud si majitel přeje vidět mrtvou fenu, nesmí tomuto požadavku držitel psa bránit. Pokud smrt nastala zjevně zaviněním držitele psa, je tento povinen uhradit majiteli feny škodu. Pokud nemá držitel psa zavinění na úhynu feny, je majitel feny povinen uhradit držiteli psa všechny výlohy, které mu s úhynem feny vznikly.

VOLBA KRYCÍHO PSA

6. Držitel chovného psa se zavazuje, že fenu nepřipustí jiným než předpokládaným psem. Pokud pes nekryje, smí být fena připuštěna jiným psem výhradně se svolením majitele feny.

CHYBNÉ KRYTÍ

7. Při nezamýšleném krytí jiným psem než smluveným je držitel psa, který má fenu ve své péči, povinen nahlásit tuto skutečnost majiteli feny a je povinen uhradit všechny výlohy vzniklé v souvislosti s nechtěným krytím. Po nezamýšleném krytí nepředpokládaným psem není další krytí dohodnutým psem dovoleno. Držitel chovného psa nemůže v takovém případě účtovat majiteli feny žádnou náhradu za krytí.

POTVRZENÍ O KRYTÍ

8. Správně a plně provedené krytí potvrzuje držitel psa vystavením písemného potvrzení o krytí smluveným chovným psem. Potvrzuje v něm svým podpisem, že byl očitým svědkem krytí. Pokud správce plemenné knihy konkrétní země, v níž má být vrh zaregistrován, předepíše určité formuláře, je věcí majitele feny tyto formuláře obstarat, řádně vyplnit a požádat držitele psa o jejich podepsání.

Potvrzení o krytí musí v každém případě obsahovat následující informace:

- a) Jméno a číslo zápisu plemenné knihy krycího psa.
- b) Jméno a číslo zápisu plemenné knihy feny.
- c) Jméno a adresu držitele/majitele krycího psa.
- d) Jméno a adresu majitele feny v době krytí, eventuálně datum získání feny.
- e) Místo a datum uskutečnění krytí.
- f) Podpisy držitele psa a majitele feny.
- g) Pokud správce plemenné knihy, v níž má být vrh zaregistrován, požaduje pro zápis štěňat ověřenou fotokopii nebo ověřený výtah z plemenné knihy vztahující se ke krycímu psovi, musí držitel psa poskytnout takový dokument majiteli feny bezplatně.

PLATBA NÁHRADY ZA KRYTÍ

9. Majitel psa je oprávněn odmítnout podepsat potvrzení o uskutečnění krytí do doby, než bude zaplacená smluvená náhrada za krytí. Ovšem, zadržení feny jako zástavy je zakázáno.
10. Pokud dohodnutý pes z nějakého důvodu nekryje, nebo fena není ke krytí ochotna, takže ke krytí nedojde, má majitel psa přesto právo na úhradu nákladů podle bodu 2. Nemůže ovšem nárokovat platbu náhrady za krytí.
11. Mimo dohodnuté částky náhrad za krytí nemá majitel psa žádné právo požadovat na majiteli feny potomky psa. Zvláště nemá žádný právní nárok na přenechání štěněte. Pokud je však přenechání štěněte vzájemně dohodnuto jako náhrada za krytí, je třeba tuto dohodu písemně stvrdit ještě před krytím. V takovém písemném ujednání musí být bezpodmínečně zohledněny následující body:
- a. Datum výběru štěněte majitelem psa.
 - b. Datum, kdy majitel chovného psa skutečně obdrží vybrané štěně.
 - c. Datum, do kterého si majitel chovného psa musí štěně vybrat (příčemž uplynutím tohoto data jeho právo na výběr štěněte zaniká).
 - d. Datum, do kterého se majitel psa musí dostavit k převzetí štěněte (příčemž uplynutím tohoto data jeho právo na obdržení štěněte zaniká).
 - e. Dohoda týkající se výloh na dopravu.
 - f. Zvláštní ustanovení pro případ, že fena vrhne jen mrtvá štěňata, nebo jen jediné štěně, nebo jestliže vybrané štěně před odběrem uhynie.

NEZABŘEZnutí FENY

12. Po správně provedeném krytí se poskytnutý výkon psa považuje za dokonáný a majiteli chovného tím vzniká nárok na smluvenou náhradu za krytí. Tím se neposkytuje záruka zabřeznutí feny. Záleží na uvážení majitele psa, zda v případě nezabřeznutí feny poskytne krytí při příští březosti feny bezplatně, nebo část peněz za krytí vrátí. Takové ujednání musí být písemné a musí být uvedeno ve smlouvě o krytí před uskutečněním vlastního krytí. Lhůta pro krytí zdarma zaniká zásadně úhynem psa, změnou jeho majitele, nebo úhynem feny.

Pokud bude možno prokázat (vyšetřením spermatu psa), že pes byl v době krytí neplodný, vrátí se majiteli feny zaplacená částka náhrady za krytí.

UMĚLÉ OPLODNĚNÍ

13. Psi by měli být schopni se rozmnožovat přirozenou cestou. Umělé oplodnění by nemělo být používáno u zvířat, která se dosud nerozmnožovala přirozenou cestou. Výjimku může udělit národní kynologická organizace, aby se zlepšilo zdraví plemene, rozšířil se genetický materiál plemene nebo fena neutrpěla újmu při krytí.

U umělého oplodnění feny musí zvěrolékař, který psovi odebral sperma, potvrdit správci plemenné knihy, ve které se budou štěňata z vrhu zapisovat, že čerstvé nebo zmražené sperma psa pochází od dohodnutého psa. Dále musí držitel, psa poskytnout majiteli feny zdarma informace uvedené v Článku č. 8, pod písmeny a) - g). Náklady spojené s odebráním spermatu a provedením inseminace jdou k tíži majitele feny. Zvěrolékař, který inseminaci provádí, potvrzuje správci plemenné knihy, že fena byla uměle oplodněna semenem vybraného psa. V tomto osvědčení musí být uvedeno místo a datum umělého oplodnění, jméno a číslo zápisu plemenné knihy feny a jméno a adresa majitele feny.

Majitel psa, jemuž bylo odebráno semeno, je povinen majiteli feny, jako doplněk k uvedenému veterinárnímu osvědčení, vystavit osvědčení o krytí.

Sám chovný pes, stejně jako jeho sperma, je ze zákona považován za majetek. Při odběru spermatu k dalšímu využití je nutno písemným dokumentem stanovit vlastnictví spermatu. Dokument by měl rovněž uvádět datum odběru, objem spermatu, identifikaci dávek, místo uložení a identifikaci chovného psa.

Důrazně doporučujeme nechat vytvořit profil DNA každého psa, jehož sperma je ukládáno.

Je-li chovný pes prodán nebo jsou převedena práva k jeho chovu, musí majitel psa druhé straně poskytnout informace o již odebraném spermatu.

Vlastní sperma může být předmětem smlouvy o prodeji, nebo může být prodáno společně se psem. Podrobnosti by měla upravovat smlouva mezi oběma stranami.

Sperma smí být použito pouze tehdy, pokud jsou naplněna národní pravidla pro krytí, zejména musí být zajištěno, že sperma bude použito výhradně pro feny zapsané v plemenné knize uznávané FCI.

Vlastník spermatu má právo podepsat potvrzení o krytí. Vlastník spermatu musí poskytnout informace o datu odběru spermatu, identifikaci dávky, místě uložení a identifikaci chovného psa.

POSTOUPENÍ PRÁV K CHOVU – SMLOUVA O PRONÁJMU

14. Jako chovatel vrhu vystupuje zpravidla majitel feny v době krytí.
Právo k chovnému využití feny nebo psa může být smluvně postoupeno třetí osobě.

Smlouva o postoupení práva chovu/pronájmu musí být v každém případě uzavřena písemně a to před uskutečněním chovu.

Písemná smlouva o postoupení práva chovu se musí včas hlásit příslušnému správci plemenné knihy, případně také chovatelskému klubu příslušného plemene.

Smlouva o pronájmu musí být přiložena k žádosti o registraci vrhu. Musí jasně popisovat práva a povinnosti obou smluvních stran.

Nájemce feny je ve smyslu tohoto řádu považován za jejího majitele, a to od data porodu do odstavení vrhu.

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

15. Potomci dvou čistokrevných rodičů stejného plemene, kteří mají průkazy původu vystavené plemennou knihou uznávanou FCI bez jakýchkoliv výhrad nebo omezení vyslovených národním

kynologickým svazem, tj. bez omezujícího ustanovení, které je nepovoluje použít v chovu, jsou považováni za čistokrevné psy a mají jako takový nárok na průkazy původu uznávané FCI.

Omezující ustanovení v registraci může být zrušeno pouze národním kynologickým svazem, který jej vydal.

Štěňata se zásadně prodávají a převádějí soukromým osobám, na jejichž jméno se vystavuje vývozní osvědčení o původu.

16. Průkazy o původu psů uznávané FCI se považují za platný doklad o původu, nikoliv však za osvědčení o vlastnostech zapsaného psa.

REGISTRACE VRHU DO PLEMENNÉ KNIHY

17. Pokud nebylo dohodnuto jinak, se nový majitel březí feny automaticky stává chovatele očekávaného vrhu.

18. Každý pes, který byl odchován a zapsán v členské zemi FCI nebo v zemi smluvního partnera musí být opatřen trvalým a nezfalšovatelným označením; toto označení se uvede do průkazu původu psa. Je-li provedeno ověření rodičovství, je třeba použít standardní mezinárodní označení, a je třeba, aby výsledky byly přístupné v registru národní kynologické organizace. Označení psa (čip nebo tetování) musí být při sběru DNA ověřeno.

Štěňata z vrhu se registrují v **Členské zemi, nebo zemi Smluvního partnera, v níž má chovatel trvalé bydliště a kde se vrh narodil. Vzájemnou dohodou dotčených členských nebo partnerských organizací mohou být stanoveny výjimky.** Vrh ponese jméno jeho/jejího chovné stanice. Stěhuje-li se majitel chovné stanice na dobu (ne)určitou do jiné členské země FCI, je jeho zodpovědností převést název chovné stanice včas předtím, než se vrh narodí. Je třeba, aby chovatel zažádal o převod stanice národní kynologickou organizaci v nové zemi, tato organizace následně informuje FCI. Po tomto převodu smí majitel chovné stanice nadále chovat jen v zemi, do které svou chovnou stanici převedl.

Další výjimky jsou povoleny pro chovatele čistokrevných psů, kteří žijí v zemi, jež nevede plemennou knihu uznávanou FCI. Takový chovatel smí nechat vrh zapsat v zemi, která vede plemennou knihu uznanou FCI.

Chovatelé musí požádat o registraci každého čistokrevného vrhu štěňat. Všechny vrhy se zapisují úplně a najednou; to znamená, že se zapisují všechna štěňata, která byla odchována až do okamžiku podání žádosti o zápis vrhu.

Průkazy původu, které slouží d.f. jako rodné listy, se vystavují pouze pro řádné původy. Pro jeden vrh se fena připouští jediným psem. V případě jakýchkoliv odchylek jsou chovatelské kluby povinny na náklady chovatele stanovit původ pomocí rozboru DNA.

CHOVATELSKÉ ŘÁDY ČLENSKÝCH ZEMÍ

19. Chovatelské řády členských zemí a smluvních partnerů mohou překračovat ve svých požadavcích požadavky FCI, nesmějí však obsahovat žádná (nekonzistentní) ustanovení, která by byla v rozporu s Mezinárodním chovatelským řádem FCI.

ZÁVĚR

20. Tento Mezinárodní chovatelský řád FCI z roku 1979 nahrazuje Mezinárodní chovatelský řád z Monaka z roku 1934. V případě rozporů v názorech na právní výklad textu je rozhodující německá verze tohoto dokumentu.

- Schváleno valnou hromadou FCI 11. a 12. června 1979 v Bernu.
- Překlad kontrolován právní komisí ve Winterthuru 22. ledna 1990.

Části uvedené tučnou kurzívou byly schváleny generálním zasedáním FCI v Comu v září 2019.